

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 20/14

Luksemburg, 13 lutego 2014 r.

Wyrok w sprawie C-466/12
Nils Svensson i in. / Retriever Sverige AB

Właściciel strony internetowej może, bez zezwolenia podmiotów prawa autorskiego, odesłać za pośrednictwem hiperlinków do wolnodostępnych na innej stronie internetowej utworów chronionych

Jest tak również nawet wtedy, gdy internauci klikający na link mają wrażenie, że utwór jest im prezentowany ze strony zawierającej link

Artykuły prasowe napisane przez kilkoro szwedzkich dziennikarzy zostały opublikowane bez ograniczeń dostępu na stronie internetowej Göteborgs-Posten. Retriever Sverige, będąca spółką prawa szwedzkiego, prowadzi stronę internetową udostępniającą jej klientom linki, na które można kliknąć (hiperlinki), odsyłające do artykułów opublikowanych na innych stronach internetowych, a wśród nich do strony Göteborgs-Posten. Retriever Sverige nie wystąpiła jednak do odnośnych dziennikarzy o udzielenie jej zezwolenia na utworzenie hiperlinków do artykułów opublikowanych na stronie Göteborgs-Posten.

Svea hovrätt (sąd apelacyjny w Svei, Szwecja) przedstawił Trybunałowi pytanie, czy udostępnienie tych linków stanowi **czynność publicznego udostępnienia** w rozumieniu prawa Unii¹. W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej utworzenie hiperlinków nie byłoby możliwe bez zezwolenia podmiotów prawa autorskiego. Prawo Unii stanowi bowiem, że autorzy mają wyłączne prawo do zezwalania na publiczne udostępnianie ich utworów lub do zabrania go.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że udostępnienie linków, na które można kliknąć, odsyłających do utworów chronionych, stanowi **czynności udostępnienia**. Czynność udostępnienia jest bowiem definiowana jako udostępnienie utworu publiczności w sposób umożliwiający jej dostęp do tego utworu (nawet jeśli publiczność z tej możliwości nie skorzysta). Ponadto potencjalni użytkownicy strony zarządzanej przez Retriever Sverige mogą być uważani za **publiczność**, ponieważ ich liczba jest nieokreślona i dość znaczna.

Trybunał przypomniał jednak, że udostępnienie musi być skierowane do **nowej** publiczności, a więc publiczności, która nie została wzięta pod uwagę przez podmioty prawa autorskiego na etapie udzielenia zezwolenia na pierwotne udostępnienie. Zdaniem Trybunału brak jest tego rodzaju „nowej publiczności” w przypadku strony internetowej zarządzanej przez Retriever Sverige. Jako że utwory proponowane na stronie internetowej Göteborgs-Posten były wolnodostępne, użytkowników strony Retriever Sverige należy uważać za część publiczności wziętej pod uwagę przez dziennikarzy na etapie udzielenia zezwolenia na publikację artykułów na stronie Göteborgs-Posten. Stwierdzenia tego nie podważa fakt, że internauci, którzy klikają na link, mają wrażenie, że utwór jest im prezentowany ze strony internetowej Retriever Sverige, podczas gdy w rzeczywistości pochodzi ze strony Göteborgs-Posten.

Trybunał doszedł do wniosku, iż właściciel strony internetowej, taki jak Retriever Sverige, może bez zezwolenia podmiotów prawa autorskiego odsyłać za pośrednictwem hiperlinków do wolnodostępnych na innej stronie internetowej utworów chronionych.

¹ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Inaczej byłoby jednakże w sytuacji, w której hiperlink umożliwiłby użytkownikom strony internetowej, na której link ten się znajduje, obejście ograniczeń zastosowanych przez stronę, na której znajduje się chroniony utwór w celu ograniczenia dostępu publiczności jedynie do abonentów tejże strony, ponieważ w takim przypadku użytkownicy ci nie byli brani pod uwagę przez podmioty prawa autorskiego, gdy udzielały one zezwolenia na pierwotne udostępnienie.

W końcu Trybunał stwierdził, że państwa członkowskie nie mogą przyznać podmiotom prawa autorskiego szerszej ochrony poprzez rozszerzenie zakresu znaczeniowego pojęcia publicznego udostępnienia. Skutkowałoby to bowiem stworzeniem różnic prawnych i, w związku z tym, niepewnością prawa, podczas gdy odnośna dyrektywa ma na celu właśnie zaradzenie tym problemom.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106